

είχε διατρέξει, έβλεπε με τη φαντασία της να δρμόνεται ανάμεσα άπ' αυτήν και τον Ρασσούταν ή ηρωική α' φράσια αυτή γυναίκα, για να διώξει μακριά της τον τρομερό εφιάλτη.

Μά αφού ήταν αυτή, γιατί να πάη να ζητήσει άλλου προστασία; Θα πήγαινε να ριχτεί στα πόδια της Έλένης, την ίδια νύχτα καίως, θα της έλεγε τους πρόμους της και θα την έκαιε να την κρύψει, να τη βοηθήση να φύγη, να εγκαταλείψη τη Ρωσία, ή οποία της προσπαλούσε φρόνη... "Αχ! να ξαναγύριζε στη Γαλλία! Να ξανάβλεπε τις χώρες του ήλιου και να περνούσ' εκεί τις ημέρες της και τις νύχτες της, χωρίς άγονιές και πρόμους...

Η Έλενη που ήταν τόσο δυνατή και τόσο πλούσια, θα της προμήθευε διαβατήριο και θα της δάνειζε χρήματα.

Με τις σκέψεις αυτές, ή Αγάθη ντύθηκε γρήγορα, τιλιχτηκε σ' ένα σκοτεινό πανοφόρο και άσωνχράστηκε. Κανένας θόρυβος δέν άκούγονταν. Αποφασιστικά τότε βγήκε έξω, κατέβηκε μιά μικρή ιδιάρτη σκάλα και βρέθηκε στο δρόμο.

Ήξερε πολύ καλά που βρισκόταν τό σ'αυτή της Έλένης. Είχε ιδεί πολλές φορές, κατά τους περιπάτους της στα περίχωρα, την πολυτελή αυτή έπαυση, στην οποία καθόταν ή χορεύτρια.

Η Αγάθη περπάτησε άρκετή ώρα. Είδη τέλος τη στέγη της έπαυσης, πάνω από ένα πυκνό σιδεντρο. Σχεφτόταν να διευθυνθή προς την κεντρική είσοδό της, όταν έξαφνα αντίκρισε μπροστά της μιά μικρή πόρτα μασάνοιχτη. Άμέσως ή νέα μπήκε μέσα και προχώρησε μέσα από τα δέντρα. Σε λίγο έφτασε στο πίσω μέρος της κατοικίας.

Από μιά πόρτα άνοιχτή, μπήκε τότε σε μιά μεγάλη αίθουσα, όπου βασιλευσε άπερφόρατη άταξία: τραπέζια άναποδογυρισμένα, πατά σπασμένα και... αίμα, άρθρω αίμα παντού, στους τοίχους, στο παρκέτο, στα τραπεζομαντήλα, στις πετόετες.

Η φτοχή Αγάθη άποσοχώρησε με φρίκη, καταλαβαίνοντας, ότι κάποιου τρομερού δράμα είχε παχτεί εκεί μέσα.

Θέλησε τότε να φύγη και, βλέποντας μιά άλλη πόρτα άνοιχτή, διευθύνθηκε προς αυτήν.

Μά πριν φτάσει εκεί, της φάνηκε ότι είδη κάποιου πράγμα που ταλαντεύεται σ' ένα παράθυρο. Έκανε ένα βήμα και ξεχώρισε άόριστα ένα πρόμα.

Γύρισε άλλου το κεφάλι της και ώρμησε προς την πόρτα, για να μην άντικρύση τον καινούργιο αυτό εφιάλτη.

Μά όταν σε λίγο ή Αγάθη βρέθηκε στον κήπο, μιά δύναμις άνώτερη άπ' τη θέλησή της, την έκανε να στρέψη το κεφάλι της προς το μέρος του παραθύρου, όπου της είχε φανεί πως είδη ένα πρόμα.

Καί αυτή τη φορά, διέκρινε καθαρά το κεφάλι του πρόματου και άναγνώρισε τον πατέρα της, τον δυστυχιωμένο πρόχρημα Κιρκώφ.

Έβγαλε άμέσως μιά ύπόκοψη κραυγή και σύρθηκε τρομαγμένη ως το παράθυρο για να βεβαιωθεί άν αυτό που είχεν δει ήταν άληθινό.

Ναί, ήταν ο πατέρας της, πλημμυρισμένος στο αίμα του και με τα μάτια του άνοιχτά άκόμα.

Η Αγάθη άπλωσε τιά χέρια της μετροστά κ' άνοιξε το στήμα της, μά δέν μπόρεσε να φωνάξη.

Όλόγυρά της, παντού, επάνω στην άμμο των δεντροστοιχιών, στα μονοπάτια, στη χλόη, ύπηρχε αίμα.

Καί παρακάτω —δ φρίκη!— επάνω σε μερικές όρτανιές, βρισκόταν έν' άλλο πρόμα.

Μά ήταν άληθινό δι' αυτά που έβλεπε; Η όνειρευόταν;

Κι' έξαφνα, ανάμεσα σ' δι' αυτά τα μακάβρια πράγματα, είδη μιά σκιά ζωντανή, ή οποία διάσχισε τον κήπο και ή οποία την τρώμαξε περισσότερο κ' από τους πεθαμένους.

Ήταν ο Ρασσούταν!

Ναί, ο Ρασσούταν, ο οποίος διευθυνόταν προς την είσοδο της κατοικίας.

Ήταν αυτός, αυτός! "Όχι, όχι, δέν όνειρευόταν. Τόν άναγνώριζε, τον είχεν δει από πολύ κοντά εκείνο το βράδυ ή δυστυχιωμένη νέα.

Άμέσως όμως συνέηη κάτι περίεργο: "Όλος ο φόβος της διαλύθηκε με μιά και μιά τρομερή όργη την έκαύρισε έναντιόν του τέρατος αυτού γιατί νόμισε, ότι δίλο αυτό το αίμα, εκείνος το είχε χύσει! Αιτός είχε σκοτώσει τον πατέρα της! Αιτός, αιτός, που ήταν ισκανός για δίλο τα έφραγματα και για δίλες τις φρικαλεότητες...

(Ακολουθεί)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Η Βελγική Βασιλική Έπιτροπεία Γεωγραφίας έδημοσίευσε πρό ήμερών μιά έπίσημη στατιστική για τα διαμάντια που έχουν έξαχθεί ως τόρα από τα έργατα της Γης.

— Σύμφωνα λοιπόν με τη στατιστική αυτή, από τις Ίνδιες έχουν έξαχθεί ως τόρα 2.000 κιλά διαμαντιών, από την Άφρική 34.000 κιλά κ' από τις άλλες χώρες 2.000 κιλά.

— Η συνολική αξία των διαμαντιών αυτών υπολογίζεται σε 45 δισεκατομμύρια χρυσών φράγγων.

— Σε πολλές Άμερικανικές και Άγγλικές εκκλησίες, τον χορό των ψαλτών τον άντικατέστησαν τελευταία με φωνογράφους, οι όποιοι παίζουν θρησκευτικά μουσικά κομμάτια διασήμων μουσουργών.

— Έπειδή ή Άμερικανίδες όταν παραινούν στα θέατρα και στους κινηματογράφους, σινηθίζουν να παίζουν μαζί τους σκύλους ή τις γάτες των, τα Άμερικανικά θέατρα έγκρανιάσαν τελευταία, έκτός από τα σινηθισμένα βεστιάρα, και ειδικά... «Ζωοφιλόνας»!

— Έτσι, κάθε κυρία που παραινεί στο θέατρο ή στον κινηματογράφο, μπορεί ν' άφήνη το σκύλα ή τη γατίτσα της στο Ζωοφιλόνα του θεάτρου, αντί έλαχίστης άμοιβής.

— Από τα 36 έκατομμύρια Όθωμανών, τα 20 έκατομμύρια ζουν στη Ρωσία.

— Η μεγαλύτερη ιστορία που έχει δημοσιευθεί ως σήμερα, είναι ή «Ιστορία της Άμερικανικής Έπαναστάσεως».

— Η ιστορία αυτή έξεδότη δαπάναις της Άμερικανικής Κυβερνήσεως και άποτελείται από είκοσι τόμους, εκ των οποίων έκαστος περιλαμβάνει 1.000 σελίδες.

— Όλοι οι τόμοι του έργου αυτού καταλαμβάνουν έκταση τριάντα ποδών και ζυγίζουν 200 όκάδες.

— Η Ίσπανική σημαία με το κόκκινο και κόκκινο χρώμα, είναι ή άρχαιότερα δίλων των άλλων σημαιών που χρησιμοποιούν τα Εβρωπαϊκά κράτη. Η ιστορία της άρχίζει από το 1785.

— Η τρίχρομη Γαλλική σημαία έχρησιμοποιήθη για πρώτη φορά κατά το 1795. Η Άγγλική το 1801, ή Ίταλική το 1848 και ή Γερμανική το 1871.

— Έκ των 125 άποικιών που έχουν τα διάφορα κράτη σ' όλο τον κόσμο, ή Μεγάλη Βρετανία έχει υπό την κατοχή της 48 και ή Γαλλία 32. Η υπόλοιπες άποικίες άνήκουν σε διάφορα άλλα κράτη.

— Στη Γερμανία λειτουργούν 35 εργοστάσια κατασκευής παιχνισμάτων και 170 εργοστάσια κατασκευής ταμπλό για σκάα.

— Οι Ιθαγενείς των νήσων Σάνδουιτς διατιμούν την καλλονή των γυναικών των άναλόγως του βάρους του σώματός των. Όσο περισσότερο ζυγίζουν εκεί ή γυναίκες, τόσο όφραότερες θεωρούνται.

— Τα τηλεγραφικά κώδικα που διέρχονται από τον Άπλαντικό ώκεανό, είναι έν δίλω δεκαπέντε. Η αξία των κώδικων αυτών άνέρχεται σε 25.000.000 λιρών.

— Στην Άγγλία, ο άριθμός των εκ γενετής τυφλών άναλογεί σε έξηντα επί 1.000.000 Άγγλων.

— Στο Θιβέτ ή έβδομάδα έχει πέντε ήμερες. Την ήμερα του Σιδήρου, του Ξύλου, του Ύδατος, των Φύλλων και του Έδάφους.

— Ένας Άγγλος σπαισιολόγος ύπελόγησε ότι ένας άνθρωπος ήλικίας 50 χρόνων, εργάστηκε, κατά μέσον όρον, 6.500 ήμερες, έκομίσθηκε 6.000 ήμερες, διεσκέδασε 4.000 ήμερες, δίηυσε βαδίζοντας άποστάσεις έν δίλω 12.000 μιλίων και άφρότισσε ή άδισθέτσε 500 ήμερες.

— Η ύπόγειος σιδηροδρομική σήραγγες του Λονδίνου έχουν μήκος 101 μιλίων, ή δέ κατασκευή των έχει στοιχίσει 2.000.000 λίρες.

— Στο Ζωολογικό Μουσείο της Ν. Ύόρκης ύπάρχει μιά κολλοσοϊαία φάλανα, βάρους 100 τόνων.

— Για να λάβετε μιά ιδέα του μεγέθους του τεραστίου αυτού κήτους, άρκει να σ'ς πούμε, ότι μονάχα από τη γλώσσα της μπορεί να έξαχθή ένας τόνος έλαιου!

— Το πρώτο χαρτονόμισμα που έκυκλοφόρησε στον κόσμο κατά το έτος 800 μ. Χ. ήταν Κινέζικο.

— Κατά το τελευταίο έξάμηνο, έγινε στα Άμερικανικά βυρσοδεφεία ή καταργασία 500.000 δεμίων κροκοδείλων, ισαριθμών φειδιών και 1.000.000 σαυρών. "Όλ' αυτά τα δέματα είχαν έμπορική αξία 15.000.000 δολλαριών.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

□ □ □ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΕΣ □ □ □

Ο Βάγγερ διευθύνων δοχήστραν. (Σκιαγραφία του Σ. Μπέρκερ).

